

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 17Csp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205112
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mésarošová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1320205112.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Mésarošovou, v spore žalobkyne: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: D. Š., narodený XX. X. XXXX, trvale pobytom U. XXXX/X, XXX XX J., zastúpeného advokátom: JUDr. Ladislav Riedl so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, o zaplatenie 4.214,13 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.691,08 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.691,08 eura od 22. 5. 2020 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 19,74 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodná žalobkyňa, Všeobecná úverová banka, a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 31. 3. 2020, domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 4.214,13 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 25. 8. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, (ďalej len „právny nástupca“) z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB a. s. so žalovaným uzatvorili dňa 12. 5. 2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX (evidenčné číslo zmluvy), na základe ktorej pôvodná žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku 5.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 150,02 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 9.001,20 eura. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 3.308,92 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobkyňa dňa 25. 6. 2017 listom - predžalobná upomienka, vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok a poskytla žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie 30 dní. Súčasne ho upozornila na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobkyňa dňa 18. 8. 2017 úver zosplatnila, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 19. 8. 2017. Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 4.214,13 eura. Žalobkyňa si zároveň uplatnila zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, ktoré bolo žalovanému zasielané obyčajnou listovou zásielkou. Ku dňu podania žalobného

návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 7.523,05 eura. Uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu (26 x 150,02) 3.900,52 eura a suma po zosplatnení 3.622,53 eura.

2. Vo veci súd vydal dňa 4. 5. 2020 platobný rozkaz, č. k. 17Csp/12/2020 - 45, proti ktorému podal žalovaný včas vecne odôvodnený odpor, preto ho súd uznesením, č. k. 17Csp/12/2020 - 58 zo dňa 22. 6. 2020, podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zrušil.

3. V odpore žalovaný namietal, že úver je ex lege považovaný za bezúročný a bez poplatkov, keďže úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, písm. a) až k), r) a y). Celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť, stanovil veriteľ na sumu 8.778,60 eura, ale súčin mesačnej splátky 150,66 eura a celkového počtu splátok 60, predstavuje sumu 9.039,60 eura. Poskytnutá bola suma 5.000,- eur a výška zaplatených splátok bola 3.308,92 eura. Žalobkyňa má právo na vrátenie 1.691,08 eura. Ročná úroková sadzba je v zmluve uvedená vo výške 27,88 %, priemerné úrokové miery z nových obchodov - spotrebiteľských úverov, prezentované NBS, boli v 5/2015 so splatnosťou od 1 do 5 rokov 9,74 % p.a. Je zrejmé, že úroková sadzba uvedená zmluve dosahuje trojnásobok priemeru na trhu, čo nezodpovedá zákonnom vyžadovanému prístupu dodávateľa k spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou a konaniu v súlade s dobrými mravmi. Aj z tohto dôvodu, je úverová zmluva minimálne v časti požadovaného úroku neplatná. Preto, že istina úveru bola pre neplatnosť zmluvy poskytnutá bez právneho dôvodu, odo dňa nasledujúceho mal veriteľ možnosť uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Subjektívna dvojiročná premlčacia doba uplynula 12. 5. 2017, teda pred podaním žaloby, nárok je premlčaný, preto žiadal žalobu zamietnuť.

4. K odporu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami a boli tak splnené zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu a žalovaný nebol k podpisu zmluvy nútený. Žalobkyňa je toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom. Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy.

5. Počas konania písomným podaním, doručeným súdu 8. 10. 2020, pôvodná žalobkyňa Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO 35 831 154, obe zastúpené advokátom JUDr. Jánom Šoltésom navrhli, aby súd pripustil zmenu strany konania na strane žalobkyne z dôvodu, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi nimi pohľadávka voči žalovanému bola postúpená na Intrum Slovakia, s. r. o. O návrhu rozhodol súd uznesením zo dňa 8. 12. 2020, č. k. 17Csp/12/2020 - 88, právoplatným dňa 19. 1. 2021, ktorým navrhovanú zmenu na strane žalobkyne pripustil.

6. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 2. 9. 2021 uviedla, že úverová zmluva spĺňa náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, RPMN je v zmluve vypočítaná na základe zákonného vzorca uvedeného v prílohe č. 2 z. č. 129/2010 Z. z. Vo vzťahu k poistnému uviedla, že žalovaný nebol povinný uzavrieť poistenie ako podmienku pre získanie úveru, nezarátava sa poistné do celkových nákladov a nepatrí ani do výpočtu RPMN. K námietke neprimeranosti odplaty uviedla, že dojednaná odplata neprevyšuje 2x priemernú RPMN, preto sa považuje za primeranú a v súlade s dobrými mravmi. Zároveň predložila Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru a dokumenty preukazujúce skúmanie identity žalovaného - fotokópiu občianskeho a vodičského preukazu, číslo účtu žalovaného.

7. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

8. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu

vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP.

9. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 6. 9. 2021, na ktorý riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalobkyne sa na súdne pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil. Právny zástupca žalovaného sa na súdne pojednávanie dostavil. Súd konal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne, ako aj žalobkyne a žalovanej a po vykonanom dokazovaní pojednávanie odročil na deň 4. 10. 2021 za účelom vyhlásenia rozsudku.

10. Súd sa oboznámil so žalobou, podaniami žalobcu zo dňa 9. 7. 2020 a 2. 9. 2021, odporom žalovaného, prednesom právneho zástupcu žalovaného a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to notárskou zápisnicou, č. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou dňa 11. 12. 2017, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou zo dňa 25. 6. 2017 a doručenkou k nej, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 19. 8. 2017, prehľadom splátok a úhrad, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, z ktorého dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav veci:

11. Z prednesu právneho zástupcu žalovaného súd zistil, že do celkovej čiastky v uvedenej zmluve malo byť započítané aj plnenie z poistenia, nakoľko tak ako bolo predložená zmluva žalovanému, tento ju uzavrel v celosti bez toho, aby mu reálne bolo dané na výber, či s poistením súhlasí alebo nie. Zákon takéto konanie kvalifikuje ako poistenie, ktoré nie je doplnkovou službou, a preto sa má zarátavať do celkovej čiastky úveru. Ďalej uviedol, že nie je prípustné, aby úroková sadzba ako hlavná výška odplaty prevyšovala priemer na trhu trojnásobne. V tejto súvislosti poukázal na procesnú okolnosť tejto námietky ako nespornej skutočnosti, nakoľko sa k nej žalobkyňa na výzvu súdu vôbec nevyjadrila, a teda skutkovo nepoprela tieto tvrdenia ani vo vyjadrení. Právny zástupca žalovaného uviedol, že úroková sadzba sa v podaniach žalobkyne nespomína, vyjadrenie žalobkyne (pozn. súdu, ktoré bolo doručené 2. 9. 2021) bolo podané po lehote a nebolo ani tvorené na výzvu súdu, preto je takéto konanie v rozpore so zásadou koncentrácie konania, a len v prípade, že by súd pripustil takúto obranu po lehote explicitne nie je popretá skutočnosť, že úroková sadzba prevyšuje úrokovú sadzbu na trhu. Ak žalobkyňa hovorí o odplate, stále je úroková sadzba základný atribút každej pôžičky alebo úveru a jej výška musí byť v súlade s dobrými mravmi, je súčasťou konštantnej rozhodovacej praxe súdov. Vznesená námietka premlčania sa týka taktiež skutočnosti, o ktorej už rozhodoval NS SR, preto ak poskytol úver na základe úžery a úverová zmluva je z toho dôvodu neplatná s odkazom na § 39a OZ, mal vedieť momentom poskytnutia takéhoto úveru, že ho poskytuje bez právneho dôvodu. V nadväznosti na posledné vyjadrenie žalobkyne uviedol, že mu nie je zrejmé z akého dôvodu predložila identitu žalovaného, pričom zrejme chcela poukázať na to, že skúmala bonitu klienta, pričom súd ex offo skúma splnenie podmienky, či veriteľ skúma bonitu klienta. Mal za to, že nie je preukázané, či veriteľ skúmal bonitu a ak sa žalobkyňa spoliehala len na údaje poskytnuté žalovaným, nie je splnená podmienka skúmania bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou, a v tom prípade sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Právny predchodca pôvodnej žalobkyne Consumer Finance Holding, a. s. (ktorý zanikol zlúčením a jeho práva a povinnosti prevzala podľa notárskej zápisnice č. N 3283/2017 NZ 54215/2017 NCRIs55029/2017 pôvodná žalobkyňa VÚB, a. s.) a žalovaný uzavreli dňa 12. 5. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXX. Na jej základe bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver 5.000,- eur, celková čiastka 8.778,60 eura, celkové náklady spotrebiteľa 3.778,60 eura, pričom účastníci zmluvy si dojednali splácanie v 60 mesačných splátkach po 146,31 eura a splátka s poistením 150,55 eura, sadzba poistenia 2,90 %, s fixnou ročnou úrokovou sadzbou 27,88 %, RPMN 27,88 %, priemerná hodnota RPMN 18,37 %, odplatou 27,88 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,90 %, prvá splátka splatná 20. 6. 2015, splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, doba trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy a termín konečnej splatnosti 5/2020.

13. Súčasťou vopred pripraveného formulára zmluvy bola v článku IV. upravená - „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné)“. V článku IV. zmluvy bol vopred pripravený text - vyhlásenie dlžníka: „Zvolením si jedného zo súboru poistenia uvedeného nižšie v tejto Zmluve o poskytnutí bezúčelovej pôžičky vyjadrujem svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky poskytovanej spoločnosťou. Poistenie mi vzniká na základe Rámcovej zmluvy o poistení č. SLP2014, ..., a to v rozsahu (označené bolo okienko) „A“, základného súboru poistenia“. V pripravenom formulári boli len dve možnosti na označenie: rozsah poistenia A) a B). Označené bolo okienko - v rozsahu Základného súboru poistenia A, výška poistného za každé poistné obdobie tvorí 2,9 % z dojednanej výšky pravidelnej mesačnej splátky.

14. V článku II. zmluvy „Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii“, je uvedené, že žalovaný bol zamestnaný, priemerný čistý mesačný príjem: 450,- eur, mesačné finančné výdavky: 119,- eur, iné mesačné výdavky: 50,- eur.

15. Podľa bodu 12.2 Zmluvných podmienok, Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky: spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenej celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

16. Z predžalobnej upomienky zo dňa 25. 6. 2017 vplynulo, že právny predchodca žalobkyne pre omeškanie žalovaného s riadnym splácaním úveru (nedoplatok na splátkach predstavoval 441,58 eura) vyzval žalovaného na úhradu splátky splatnej v mesiaci 04/2017 do 5. 8. 2017 s tým, že v opačnom prípade je oprávnený úver zosplatiť. Zásielka obsahujúca predmetnú výzvu bola dňa 3. 7. 2017 doručená žalovanému.

17. Súd z prehľadu splátok a úhrad zistil, že žalovaný splátkami pôžičky pred podaním žaloby uhradil sumu 3.308,92 eura. Okamžitá splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 18. 8. 2017.

18. Listom zo dňa 19. 8. 2017 oznámil právny predchodca žalobkyne žalovanému, že dlh z úverovej zmluvy sa pre nezaplatenie dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke stal splatným v celom rozsahu naraz a celkový dlh vo výške 4.214,66 eura žiadal žalovaného uhradiť po doručení tohto oznámenia.

19. Zo žalobcom následne predloženej dokumentácie v rámci podania, doručeného súdu 2. 9. 2021, vyplýva, že pri uzavretí zmluvy žalovaný predložil občiansky preukaz a vodičský preukaz a lístok s uvedeným číslom účtu.

20. Právny zástupca žalovaného titulom záverečnej reči poukázal doterajšie vyjadrenia a navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

21. Súd posúdil nárok žalobkyne podľa ustanovení právnych predpisov účinných ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 12. 5. 2015.

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická

osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 2 písm. g) až j) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

28. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20160701.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

29. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

30. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

32. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 54a OZ v platnom znení, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

37. Ustanovenie § 54a OZ v platnom znení nadobudlo platnosť a účinnosť 5. 12. 2018.

38. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

39. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

40. Podľa § 111 OZ, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

41. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1. 1. 2015, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

42. Podľa § 1a ods. 4 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

43. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

44. Podľa súhrnných informácií o novoposkytnutých úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2015, priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch nad 1 do 5 rokov vrátane predstavovala 13,83 %.

45. Žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy, pretože pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými nadobudla od veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 11. 2017, čo bolo preukázané z prílohy rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok. Predmetná pohľadávka preukázateľne prešla z pôvodného veriteľa Consumer Finance Holding, a. s. na Všeobecnú úverovú banku, a. s. v dôsledku zlúčenia sa s týmto pôvodným veriteľom, ktorého právnym nástupcom sa stala Všeobecná úverová banka, a. s., ako vyplýva z predloženej notárskej zápisnice N 3283/2017 zo dňa 11.12.2017.

46. Súd má za to, že aj keď predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere a táto predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka), predmetnú zmluvu je potrebné považovať i za zmluvu spotrebiteľskú a na žalovaného hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Táto zmluva podlieha tiež režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pripravené pre spotrebiteľa vopred a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím.

47. Súd v prvom rade s poukazom na § 54a OZ skúmal, či nárok uplatnený žalobkyňou, nie je premlčaný. Z listinného dôkazu - predžalobnej upomienky zo dňa 25. 6. 2017 vyplynulo, že právny predchodca žalobkyne upozornil žalovaného na nedoplatok v sume 441,58 eura a na možnosť zosplatenia úveru, ak v lehote do 5. 8. 2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2017. Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že splátky boli splatné do 20. dňa v mesiaci, a teda predmetná splátka 04/2017 bola splatná dňa 20. 4. 2017. Oprávnenie právneho predchodcu žalobkyne zosplatiť úver pritom vyplýva z bodu 12.2 zmluvy. Žalobkyňa úver zosplatiť pre splátku splatnú dňa 20. 4. 2017, pričom ku dňu zosplatenia bolo pri tejto splátke dodržané omeškanie dlžníka najmenej tri mesiace. V zmysle § 103 OZ tak odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky 04/2017, t.j. dňa 21. 4. 2017, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ), ktorej koniec pripadol na deň 21. 4. 2020. Nakoľko návrh na vydanie platobného rozkazu bol podaný na súd dňa 31. 3. 2020, nárok nie je premlčaný.

48. Po preskúmaní vyššie uvedenej zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobkyne a žalovaným v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanoveniach § 9 definuje, ktoré náležitosti musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Ak zmluva nemá písomnú formu alebo neobsahuje náležitosti uvedené v zákone (ak zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), zákon s ich absenciou spája dôsledky, a to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

49. Pri skúmaní náležitostí z úverovej zmluvy vyplynulo, že nie je uvedený správny údaj o priemernej RPMN (§ 9 ods. 2 písm. z)). Súd zastáva názor, že zákonodarca jasne vyjadril svoj zámer, z čoho treba vychádzať pri výške odplaty, keď v zmysle § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 1. 1. 2015 na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. V úverovej zmluve je tento údaj uvedený nesprávne ako 18,34 %, avšak zo zverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2015 ku dňu 31. 3. 2015 vyplýva, že pre spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov je priemerná RPMN 13,83 %. Keďže predmetná zmluva bola uzavretá dňa 12. 5. 2015, je potrebné aplikovať priemernú RPMN zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrtrok 2015 zverejnených ku dňu 31. 3. 2015. Veriteľ ako subjekt poskytujúci spotrebiteľské úvery si musí byť vedomý správneho údaju o priemernej RPMN, napriek tomu správny údaj v úverovej zmluve uvedený nebol. Z tohto dôvodu je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov (§11 ods.1 písm. b) zákona č. 129/2010 Zb.).

50. Podľa Zmluvy v časti, kde boli upravené základné a podstatné náležitosti zmluvy o úvere „čl. III. Pôžička“, úver mal byť splácaný v pravidelných mesačných, 60-tich splátkach po 146,31 eura, pričom celkové náklady podľa zmluvy sú 3.778,60 eura a celková čiastka 8.778,60 eura. Splátka s poistením je vo výške 150,55 eura. RPMN je uvedené vo výške 27,88 %, fixná úroková sadzba 27,88 %, priemerná hodnota RPMN 18,34 %. V čl. IV zmluvy - vopred pripraveného formulára je text „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ a vyhlásenie „zvolením si jedného zo súboru poistenia uvedeného nižšie v tejto Zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrujem svoj súhlas s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky ...“. Ďalej bola označená kolónka - v rozsahu Základného súboru poistenia „A“, výška poistného za každé poistné obdobie tvorí 2,9 % z dojednanej výšky pravidelnej mesačnej splátky. Súd má za to, že aj keď za slovami „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ je malým písmom, v zátvorke uvedené (poistné nie je povinné) i zo samotnej vopred pripravenej formulácie vyhlásenia vyplýva iba to, že dlžník má na výber medzi dvoma druhmi poistenia pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že týmto spôsobom nebol poskytnutý dostatočný priestor dlžníkovi na rozhodovanie, či chce alebo nechce pristúpiť k poisteniu. Súd poukazuje na to, že v zmluve sú iba kolónky pre jeden, resp. druhý typ poistenia, ale nie je tam kolónka na odmietnutie poistenia, resp. iný spôsob, z ktorého by bolo úplne zrejmé, že spotrebiteľ má možnosť poistenie neuzavrieť. Samotná skutočnosť, že v časti III. zmluvy je uvedené, že poistenie nie je povinné, ešte neznamená, že žalovaný mal možnosť reálne uzavrieť zmluvu bez poistenia schopnosti splácať úver. Je pritom zrejmé, že v danom

prípade išlo o formulárový text Zmluvy, ktorý pripravil právny predchodca žalobkyne pre neurčitý počet spotrebiteľov a žalovaný nemal možnosť do textu zmluvy zasiahnuť. Poplatok za poistenie bol následne započítaný priamo do splátky úveru.

51. Podľa názoru súdu mala byť výška poistného zohľadnená pri výpočte celkových nákladov spotrebiteľa ako aj pri výpočte RPMN. Po zohľadnení poistného výška mesačných splátok je 150,55 eura, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je potom vo výške 9.033,- (v zmluve je uvedená suma 8.778,60 eura), celkové náklady spotrebiteľa 4.033,- eur (v zmluve je uvedená suma 3.778,60 eura) a RPMN 28,81 % (v zmluve je uvedená RPMN 27,88 %) - súd pri výpočte RPMN vychádzal z údajov zistených pri prepočte RPMN pomocou interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na stránke www.fininfo.sk - portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR). A teda súd má za to, že zmluva obsahuje nesprávny údaj celkových nákladov spotrebiteľa, celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a nesprávny údaj o výške RPMN. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúčinný a bez poplatkov.

52. Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie úroku z úveru vo výške 27,88 % ročne sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný. Žalovaný namietal, že priemerné úrokové miery z nových obchodov, prezentované NBS boli v máji 2015 so splatnosťou od 1 do 5 rokov 9,74 % (pozn. súdu správne 9,93 %), je zrejmé, že úroková sadzba v zmluve dosahuje trojnásobok priemeru na trhu.

53. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobných úverov v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v máji 2015 činil úrok 9,93 % p.a. (nové obchody). Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého v zmluve zo dňa 12. 5. 2015 v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami. Je pravda, že vo veciach tzv. nebankových subjektov (právny predchodca žalobkyne) sa dajú vo všeobecnosti akceptovať vyššie úroky vzhľadom na vyššiu mieru rizika, rozhodne však nie o viac ako 100 % oproti priemeru bánk, pričom v každom jednotlivom prípade sa musia zohľadniť osobitosti daného prípadu.

54. Podľa názoru súdu výška úrokovej sadzby 27,88 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ a z toho dôvodu v zmysle § 39 OZ je v tejto časti zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 OZ, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26. 4. 2012). V danej veci bola dohodnutá výška úrokov na 27,88 % ročne, pričom v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa obdobné spotrebiteľské úvery poskytovali dlžníkom pri úrokovej sadzbe 9,93 % ročne, a preto úrokovú sadzbu vo výške 27,88 % ročne s prihliadnutím na uvedenú skutočnosť je možné považovať za rozpornú s dobrými mravmi, a teda v časti dojednania úrokovej sadzby je podľa § 39 OZ zmluva o spotrebiteľskom úvere neplatná. Pokiaľ je zmluva o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutej úrokovej sadzby neplatná, tak potom neobsahuje jednu z podstatných náležitostí zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. i)) a v dôsledku toho v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné spotrebiteľský úver považovať za bezúčinný a bez poplatkov. Na tomto závere súdu nič nemení ani skutočnosť, že v zmluve bola dohodnutá odplata vo výške 27,88 %, čo je vlastne výška ročnej úrokovej sadzby, pričom najvyššia prípustná výška odplaty v tom čase predstavovala 27,66 % v zmysle § 53 ods. 6 OZ a § 1 a § 1a/ nariadenia vlády SR č. 87/1995Z.z., a teda dohodnutá výška odplaty neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytovaní peňažných prostriedkov, avšak v tomto smere súd poukazuje na rozhodovaciu prax súdov (napríklad rozsudok KS Bratislava sp. zn. 9CoCsp/22/2020 zo dňa 22. 10. 2020, rozsudok KS v Prešove sp.zn. 15Co/58/2019

zo dňa 12. 12. 2019), podľa ktorej ustanovenie § 53 ods. 6 OZ nevylučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevylučuje s uplatnením korektív dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatom neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 OZ môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti. S poukazom na rozhodovaciu prax súdov mal súd za to, že aj v tomto prípade výška úrokovej sadzby je v rozpore s dobrými mravmi, keďže prevyšuje výšku úrokových sadzieb pri obdobných úveroch v tom čase uzatváraných o viac ako 100% a pre uvedený nedostatok je potom potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

55. Okrem toho podľa názoru súdu v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Termín konečnej splatnosti: „05/2020“. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. 9. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012). Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16. 6. 2020: „Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený formuláciou „05/2020“, čo však nemožno považovať za dostatočne konkrétne vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

56. V zmysle danej právnej úpravy je veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Je povinnosťou žalobkyne domáhajúcej sa žalobou nárokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázať splnenie tejto zákonnej povinnosti už pri podaní žaloby, teda už pri podaní žaloby označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia tejto zákonnej povinnosti. Nie je povinnosťou, ale ani právom súdu, ktorý z podstaty svojho postavenia musí byť nezávislý a nestranný vyzývať žalobkyňu (v tomto konaní navyše zastúpeného advokátom) na predloženie ďalších takýchto dôkazov, keďže by tým zasiahol do procesnej rovnováhy a išlo by o neprípustné preferenčné zaobchádzanie, zvýhodňovanie jednej (v prípade spotrebiteľského sporu dokonca silnejšej) strany v spore. Nepredloženie týchto dôkazov totiž nie je procesným nedostatkom žaloby, ale neunesením dôkazného bremena potrebného pre úspech žalobkyne v spore. V kontradiktórnom sporovom konaní, kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobkyňu za následok stratu sporu, či jeho časti, nie je povinnosťou súdu žalobkyňu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhovneniu žalobe. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejde o odstraňovanie väd podania (§ 129 CSP). Preto bolo na žalobkyňu, aby už spolu so žalobou predložila všetky zákonom predpokladané dôkazy (teda vrátane výstupov z príslušnej databázy alebo registra) na preukázanie skúmania bonity s odbornou starostlivosťou, čo sa nestalo. Vychádzajúc zo žalobkyňou predložených dôkazov súd konštatuje, že v danom prípade právny predchodca žalobkyne poskytol žalovanému vysoký úver napriek tomu, že nemal náležité zistenú a preverenú výšku jeho výdavkov. Žalobkyňa preukázala len to, že žiadala od žalovaného občiansky a vodičský preukaz, číslo účtu, nebolo preukázané, či iné doklady napr. potvrdenia o príjme alebo doklady o výdavkoch boli požadované. Nie je možné vychádzať len z tvrdení spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať preukázaný iba príjem spotrebiteľa, lebo zákon požaduje preverenie údajov nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo žalobkyňa nepreukázala, že náležite preverila. V zmluve zo dňa 12. 5. 2015 je uvedené, že mesačné výdavky žalovaného sú len 119,-eur a iné výdavky sú 50,- eur. Ak sa veriteľ uspokojí len s tvrdením žalovaného, je to nepostačujúce, keďže nejde o náležité preverenie bonity.

Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 3. 2020, sp. zn. 3Co/153/2019, týkajúci sa rovnako porušenia povinnosti skúmať náležite bonitu spotrebiteľa. Podľa záverov krajského súdu (viď bod 17 odôvodnenia rozsudku) „je nutné konštatovať, že ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa vykladá tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z prejednávanej veci, overenie bonity dlžníka nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalobca nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu mu poskytol úver. Žalobca sa nezaujímal, aké má žalovaný výdavky na živobytie a či mu teda zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru. V konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalobca hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov“. Súd v danej veci dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že by jej právny predchodca náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v kontexte s § 7 ods. 1 cit. zákona, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

57. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že právny predchodca žalobkyne poskytol žalovanému úver v celkovej sume istiny 5.000,- eur, čo v konaní nebolo sporné. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobkyňi sumu 3.308,92 eura (podľa prehľadu splátok a úhrad). Vzhľadom na to, že súd s poukazom na vyššie uvedené považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov, je možné priznať žalobkyňi iba sumu nesplatennej istiny bez akýchkoľvek úrokov. Z týchto dôvodov súd v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú a priznal žalobkyňi sumu 1.691,08 eura (5.000,- eur - 3.308,92 eura) a v prevyšujúcom rozsahu nad sumu istiny vo výške 2.523,05 eura s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania z dôvodov vyššie uvedených, žalobu zamietol.

58. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa neuplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia včas - v rámci plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, súd uvádza, že s takým tvrdením sa nestotožňuje a pre daný prípad ani nie je aplikovateľné, keďže žalobkyňa si neuplatnila právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ale uplatnila si právo titulom porušenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným, ktorý riadne a včas nesplácal veriteľom poskytnutý úver. Vo vzťahu k žalovaným namietanej neplatnosti zmluvy sa súd vyjadril vyššie, preto je irelevantné, že žalovaný považuje zmluvu za neplatnú, keďže žalovaný nie je v procesnom postavení žalobkyne a neuplatňuje si právo na vydanie plnenia z neplatne uzatvorenej zmluvy (z bezdôvodného obohatenia) voči veriteľovi. Posudzovanie premlčania žalobkyňou uplatneného nároku nemá žiadnu vecnú a právnu súvislosť s inštitútom bezdôvodného obohatenia.

59. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

60. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1. 2. 2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

61. Žalobkyňa žiadala priznať úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej istiny od 25. 8. 2017 do zaplatenia. Avšak súd nemal preukázané z predložených listinných dôkazov žalobkyňou, odoslanie výzvy na úhradu celého dlhu. Žalobkyňa preukázateľne vyzvala žalovaného len na úhradu dlžných splátok ešte pred zosplatením. Žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala kvalifikované doručenie výzvy na úhradu predčasne splatného dlhu. Žalovanému bola žaloba, ktorú možno považovať za výzvu na úhradu dlhu, doručená dňa 21. 5. 2020. Žalovaný sa do omeškania dostal nasledujúcim dňom, t. j. 22. 5. 2020. Nezaplatením dlhu v čase jeho splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania, čím vnikol žalobkyňi zo zákona nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Súd preto podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., súčasne zaviazal žalovaného aj na úhradu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo súdom priznanej istiny od 22. 5. 2020 do zaplatenia. Z vyššie uvedených dôvodov súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

64. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. O nároku na náhradu trov konania sporových strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP posudzujúc žalobkyňou uplatnenú istinu. Žalobkyňa žiadala zaplatiť 4.214,13 eura, čo predstavuje 100 %. Bola úspešná v sume 1.691,08 eura, teda mala úspech 40,13 % a neúspech 59,87 %. Naopak, žalovaný bol úspešný v rozsahu 59,87 % a neúspešný bol v rozsahu 40,13 %. Pomer jeho úspechu a neúspechu predstavuje 19,74 % (59,87 % - 40,13 %). Keďže žalovaný mal v konaní prevažujúci čiastočný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu a neúspechu v rozsahu 19,74 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti I. a II. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o veci samej, je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Proti III. výroku tohto rozsudku, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, je prípustné odvolanie (§ 357 písm. m/ CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a uvedenie spisovej značky prebiehajúceho konania /§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP/) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /odvolacie dôvody/ a čoho sa odvolateľ domáha /odvolací návrh/ (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

(§ 366 CSP).

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.